

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/38/2017
Identifikačné číslo spisu: 8315010365
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8315010365.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného Q. V. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Jalča proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 09. novembra 2016, sp. zn. 5 To/12/2016, na neverejnom zasadnutí konanom 4. júla 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Q. V. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo 14. januára 2016, sp. zn. 2 T 116/2015, bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Za to mu bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, § 37 písm. m), písm. h), § 56 ods. 1, 2, 38 ods. 4 Tr. zák. uložený úhrnný peňažný trest vo výške 1 500,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad marenia výkonu peňažného trestu súd obvinenému uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného Z. B., nar. XX. X. XXXX, bytom M. XX, okres S. a poškodenú stranu F., D. W., a. s. N., E. X s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávnych.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť škodu poškodenej strane B. W., a. s., pobočka S., N. XX vo výške 235,30 eur.

Na podklade odvolaní obvineného a prokurátora Krajský súd v Prešove rozsudkom z 09. novembra 2016, sp. zn. 5To/12/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo

výroku o treste. Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sám podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím. § 37 písm. m), písm. h), § 38 ods. 4 Tr. zák. § 41 ods. 1 Tr. zák. obvinenému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Napokon podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Jalča z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por. dovolanie obvinený Q. V..

V úvodnej časti podaného dovolania zrekapituloval okolnosti vznesenia obvinenia voči jeho osobe, svoju obhajobu prezentovanú v sťažnosti podanej proti tomuto uzneseniu, okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu skutku a okolnosti jeho spáchania. V ďalšej časti popísal priebeh skutku zo svojho uhla pohľadu a z neho hodnotil aj dôkazy vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Vyslovil nesúhlas so spôsobom akým súd vykonané dôkazy hodnotil a uzavrel, že konal v nutnej obrane. Poukázal pritom na platnú judikatúru týkajúcu sa konania v nutnej obrane a túto aplikoval na spáchaný skutok a poukázal aj na judikatúru majúcu vzťah k hodnoteniu vykonaných dôkazov. Z týchto dôvodov vyslovil názor, že tieto skutočnosti napĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Nadväzne na to, naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený videl v tom, že súd jeho konanie posúdil ako trestný čin napriek tomu, že o žiaden trestný čin nešlo.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Okresná prokurátorka v Prešove vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že z jeho obsahu je zrejmé, že uplatnené námietky sa vo svojej podstate týkajú správnosti skutkových zistení, s ktorými obvinený vyslovil nesúhlas, avšak s ktorými sa súdy obidvoch stupňov vo svojich rozhodnutiach dôsledne vyrovnali. Poukázala na to, že dovolací súd nie je treťou inštanciou zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdov obidvoch stupňov, a preto nie je oprávnený z tohto hľadiska prehodnocovať vykonané dôkazy. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne do istej miery korigovať len odvolací súd. Vyslovila názor, že v konaní pred súdmi obidvoch stupňov bolo preukázané, že obvinený sa dopustil konania, z ktorého bol napadnutým rozsudkom uznaný vinným a jeho konanie bolo posúdené v súlade so zákonom.

Z týchto dôvodov považuje dovolanie obvineného v celom rozsahu za nedôvodné a preto navrhla, aby ho dovolací súd ako také podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Strany, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté a ktorým bolo dovolanie obvineného doručené sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), h) a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného Q. V. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojim charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1

Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Vzťahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Vo vzťahu ku konkrétnym námietkam obvineného Q. V., subsumovaným pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., považuje dovolací súd, vzhľadom na jeho obsah, za potrebné zdôrazniť, že obvinený nenamieta nezákonnosť vykonaného dokazovania v konaní pred súdom, ale výlučne hodnotenie vykonaných dôkazov, ktoré bolo podľa jeho názoru nezákonné s tým, že jeho konanie mal

súd posúdiť ako konanie v nutnej obrane. Aj keď ako je už skôr uvedené dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu a nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov najvyšší súd konštatuje, že z odôvodnení rozhodnutí súdov obidvoch stupňov veľmi podrobne vyplývajú úvahy, na podklade ktorých rozhodli o vine obvineného a neuverili jeho obhajobe o konaní v nutnej obrane.

Rovnako tak aj súdom ustálená skutková veta výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu obsahuje všetky zákonné znaky prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spáchaných v jednočinnom súbehu, pretože obvinený sa dopustil na mieste prístupnom verejnosti hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, ktorému úmyselne ublížil na zdraví.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.